

ΣΚΗΝΗ Β΄

Ξεροδοχείοι ἡ Καλλιθέα.

ΚΑΛΑΚΑΟΥΑΣ (γράφων).

(Τηλεγράφημα). Κύριον Τετραποδούαν, πρωθυπουργόν μου. Ἐφημερίδες ἐδῶ λέγουν πῶς δὲν εἶναι τίποτα. Κύνταξε οἰκονομήσέ τα. Κι' ἐγὼ ἀπ' ἐδῶ θὰ οἰκονομήσω τὰ πράγματα. (Ὑπογ.) **Καλακαούας.** (Παραδίδει τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸν ὑπηρετὴν). Πάει αὐτό. Ἄς δοῦμε τί μοῦ γράφουν ἡ Κοραλλία, ἡ Λίζα, καὶ ἡ Βιργινία. Ἡ καὶ μέναις! ἡ καὶ μετὰ νομίζει πῶς εἶμαι ἴδιός της! Μὰ τί μπέρμπος! τί μπέρμπος! Οὔτε Ἕλληνας μπορεῖ νὰ μὲ περάσῃ. (Εἰσέρχεται ὁ ὑπηρετὴς φέρων νέον τηλεγράφημα, ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως): «Πράγματα δὲν οἰκονομοῦνται. Ἐχθρὸς δὲν ἐνδίδει. Ἀνάγκη νέας ἐπιστρατείας. Σπεύσατε νὰ ἐπανέλθῃτε. **Τετραποδούας.**». Αὐτὸς βέβαια τὸ κάνει γιὰ πίκρα! Προπέρσιν ἤμουν εἰς Πρασοχώφ, ἐπιστρατεία! Φέτος εἶμαι εἰς τὰ Λουτρά, ἐπιστρατεία! Μὲ συμπάθειο, τῇ δουλειᾷ μου νὰ ᾄδῃ νὰ κἀνω, θὰ κηρύξῃ ἐπιστρατεία, νὰ μὴ τὴν τελειώσω. (Σκέπτεται). Χρειαζέται ἀποφασιστικότης! Νὰ κι' ἐγὼ. (Γράφει): «Κύριον Τριποδούαν, πρωθυπουργόν μου. Ἐφορτωθῆτέ με. Κάμετε ὅ,τι κάμετε, χωρὶς νὰ μ' ἀνακατώσετε διόλου. Πέστε πῶς δὲν εἰμ' ἐδῶ. Στείλατέ με ὅ,τι θέλετε νὰ τὸ ὑπογράψω, πλὴν συναλλαγμάτων, ἐννοεῖται. **Καλακαούας.** (Δίδει τὸ τηλεγράφημα). Ἄ! ἔσπασα ῥε τὴν ἐργασία σήμερα. (Ἐξαπλοῦται ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον, ὅπου τὸν πέρνει ὁ ὕπνος, ἀκουομένου ἕως ἐδῶ τοῦ ροχαλητοῦ).

Κρῆ-Κρῆ.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Εἰς ἐκάστην δεινὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς περιπλέκεται διπλωματικῶς, ποῖοι πρέσβεις νομίζετε πρῶτοι κάμνουν παραστάσεις παρὰ τοῖς ἀνακτοβουλίοις; Οἱ μισέδες, οἱ δζανηδες καὶ οἱ βαμβοκάδες τοῦ Λονδίνου. Τσοῦπ, μὰ καὶ δυὸ εἰς τοῦ Γλάδστωνος ἢ τοῦ Γράμβιλ, εἰς τοῦ Δέρβυ ἢ τοῦ Σαλισבורῦ. Ἄν ὑπάρχῃ ἢ ὄχι ἐκεῖ πρεσβεία, ἂν ἔχωσιν ἢ ὄχι κἀνένα τίτλον ἢ ὑπουργήμα, ἀδιαφοροῦν. Αὐτοὶ σηκώνουν τὰ πανταλόνια των διὰ νὰ μὴ λασπωθοῦν, τοποθετοῦν ἐπὶ τοῦ αὐχένος ἀλλὰ χιῶτα τὸν ὑψηλὸν πῖλον, πέρνουν τὴν ὀμπρέλλαν των ὑπὸ μάλης, δὲν λησμονοῦν τὴν ταμβακοθήκην των, βάζουν καὶ τὸν δάσκαλό τους Βαλέττα καὶ τοὺς κάμνει ἓνα γραπτὸν λόγον καὶ παρουσιάζονται. Μὰ, ἀφοῦ ἔχωμεν τὴν ἀπειρίαν καλοθελητῶν πρέσβων εἰς τοὺς κάλοκαγάθους ὁμογενεῖς ἐμπόρους, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διατὶ νὰ διατηρῶμεν τὸν κ. Βράϊλαν; Περιμένομεν καμμίαν ἀποδοκιμίαν τῶν κυρίων ἐμπόρων ἀλλὰ *Ferradio*;

Προτείνομεν νόμον ἀποκλειστικόν:

«Παράσημα ἀπονέμονται εἰς μόνους τοὺς φονεύοντας χωροφύλακας. Ἡ βαθμοφορία εἶναι ἀνάλογος τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ βαθμοῦ τῶν φονευομένων.»

Κατὰ τὸν νόμον αὐτοδικαίως χειροτονοῦμεν Ἱππότην τοῦ ἀργυροῦ Σταυροῦ τὸν ἐξ Ἀγίας Ἀννης **Ἰωάννην Γερογιάννην** φονεύσαντα τὸν χωροφύλακα Καλύδαν,

Κλεάνθης.

Δὲν εἶμαι νυμφευμένος...;

Πηνελόπη.

Τι ἐννοεῖς μὲ τοῦτο, Κλεάνθη..! θελεις νὰ ὑποβάλῃς παραίτησιν; Ἔστω τὴν δέχομαι.

Κλεάνθης.

Ἔλα δὲ, μὴ θυμῶνῃς, φῶς μου. Ἀστετεύομαι. Ἐγὼ νὰ κατηγορήσω τὰς γυναῖκας, αὐτοὺς τοὺς ἐπιγείους, ἀγγέλους, τὰ οὐράνια αὐτὰ πλάσματα! Μήπως δὲν θὰ με διέψευδεν ἡ παρουσία σου;

Πηνελόπη. (Καθημέρη).

Κόλαξ...!

Κλεάνθης. (Καθ' ἑαυτόν).

Δὲν εἶχον αὐτὸν τὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἀφοῦ ἡ σύζυγός μου εἶναι μύωψ καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ τὴν εἰρωνίαν... (Γεγονώς) Καὶ ὅμως ἐνίστε εἰσθε....

Πηνελόπη.

Τί εἰμεθα...; Λέγε!

Κλεάνθης.

Ἄ! τίποτε· γυναῖκες! Τί ἄλλο;

Πηνελόπη. (Ἐγειρομένη πάλιν).

Δηλαδή;

Κλεάνθης.

Δηλαδή ἐλαφραὶ ὀλίγον, εὐπιστοι...

Πηνελόπη.

Ἔχεις καὶ ἄλλα ἀκόμη; Ἐμπρός! Τὸ λεξικὸν εἰς ἐνέργειαν.

Κλεάνθης.

Πηνελόπη! Δὸς μοι τὴν χεῖρά σου. Μὲ ἀγαπᾷς; (Μετὰ τόνου τραγικοῦ) Ἡ φλόξ, ἥτις πυρπολεῖ τοὺς ὀφθαλμούς σου... αὐτὴ σου ἡ δειλία, αὐτὸ τὸ δὲν ἡξεύρω τί, τὰ πάντα μοι προδίδουν ὅτι δὲν με ἀγαπᾷς, ὅπως ἄλλοτε. Ἄ! περασμένα μεγαλεῖα! Τότε εἰμεθα ἐρασταί, τώρα... σύζυγοι. Τεσσαράκοντα βαθμῶν θερμοκρασία τότε ἄνω τοῦ μηδενικοῦ, τώρα—δύο κάτω—τότε εὐρισκόμεθα εἰς τὴν διακεκαυμένην ζώνην, τώρα, ἐπὰν κατὰ εἰς τὴν Σιθηνίαν. (Ἐπὶ τὸ τραγικώτερον) Πηνελόπη, ἰδέ με κατὰ πρόσωπον!

Πηνελόπη.

Χωρὶς ἄλλο, ἂν δὲν ἦσο ἐδῶ, θὰ ἔλεγα ὅτι ἦσο εἰς τὸ θέατρον χθὲς τὸ βράδυ.

Κλεάνθης (ἰδίᾳ).

Ἰδέτε τί ὑποκρισία! Δύνανται νὰ κρυφθοῦν καὶ εἰς τὸ δίπλωμα ἐνὸς φύλλου ἀμυγδαλῆς. Ἐκεῖ μέσα ὁ χρυσοῦς οὗτος σκώληξ μεταμορφώνεται ἐξαφνα εἰς σκορπίον, ὅστις μὲ δαγκάνει, ἢ εἰς χρυσασπίδα, ἢ ἥτις τινάσσει τὰ πτε-

τὸ ἐπάγγελμα πεταλωτὴν ἀνθρώπων, ἐκρίζωτὴν μυστάκων, κεφαλοθραύστην, κοττοθραύστην, κτλ. κτλ.

Ὁ Θρασύβουλος Βελένδζκς ἀσθενεῖ βάρεως· ἔκαμεν ὁ δυστυχὴς ἀφθονον αἰμοπτυσίαν, καὶ τώρα μετηνέχθη, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ νοσηλεύοντος αὐτὸν ἱατροῦ κ. Παπαδοκσίλειου, εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Κίγκ, ἀδύνατος, ὡρὸς, κλονούμενος ἐπὶ τῶν ποδῶν του. Ἡ μὲν του ἐπιθυμία εἶναι, λέγει, νὰ μὴν πεθάνῃ, νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰ δικαστήρια καὶ νὰ τὰ βγάλῃ φόρα ὅλα. Ὁ δυστυχὴς! ὁ δυστυχὴς!

Τὸ φρουράρχεϊον, ὅσον ἐπιτείνεται ἡ νόσος τοῦ ὑποδίκου, τόσον αὐτὸ ἐντείνει τὴν δύναμιν τῶν κλειθρῶν. Βεβαίως δὲν φοβεῖται μήπως δραπετεύσῃ τὸ κατασκαφὲν σῶμά του· ἀλλὰ μήπως τοῦ φύγῃ ἡ ἀμαρτωλὸς ψυχὴ του. Ὁ κ. Φρουράρχος φαίνεται ἔχει δύο θέσεις, εἶναι φρουράρχος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ οὐρανοῦ. Καλὸν εἶναι νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν μίαν θέσιν, διότι τὸ λέγει τὸ Σύνταγμα.

Εἰς τὴν Νέαν Ἐφημερίδα ὑπερασπιζομένην τὸν Παχὺν της καὶ γράψασαν περὶ ἐξαγορᾶς τῶν ἀντιθέτων ἐφημερίδων, ὑπεθυμίζομεν ἕνα μῦθον τοῦ Λαφονταίν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν μὲν φορὰ διεδόθη ἀπὸ τοὺς περιφημοτέρους ἀστρονόμους ὅτι ἀνεκάλυψαν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου εἰς τὴν Σελήνην ἕνα πολὺ μεγάλον ζῶον. Τὸ πρᾶγμα διεδόθη παντοῦ· ἐξεληφθῇ ὡς οἰωνός· προσμενύοντο πόλεμοι, ἐπιδημίαι, καταστροφαί. Ἔως οὗτοῦ ἔφθασε καὶ εἰς τ' αὐτὰ τοῦ Βασιλέως. Πῆγε καὶ αὐτός εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον, παίρνει τὸ τηλεσκόπιο νὰ ἰδῇ τὸ μεγάλο ζῶον ποῦ φαίνότανε εἰς τὸ φεγγάρι. Καὶ τί βλέπει; Ὅτι τὸ πολὺ

μεγάλον αὐτὸ ζῶον ἦτο ἕνας ποντικὸς ποῦ εἶχε μπῆ μέσα τὰ γυαλιὰ τοῦ τηλεσκοπίου. Ὁ μῦθος δηλοῖ, κτλ.

Ὅτι δὲ λέγει περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀγροτικού ζητήματος, τοῦ ὁποίου ὁ πρωταγωνιστὴς κομίζεται ὑπὸ συνοδείαν εἰς Ἀρταν, ἀντιβαίνει τόσον πρὸς τὰς νοικοκυρεϊκάς, μέχρι τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ὑπὸ παπᾶ Μαρτίνου ἀγισμοῦ τοῦ γραφείου της, καὶ ὀλίγον ταρτουφικὰς, ἀρχὰς της, ὥστε πρέπει νὰ ἐκλάβωμεν τὸν συντάκτην της πολὺ Ἰάγον, οὗ κατὰ λάθος ἐδημοσιεύθη *μονόλογος*, ὑποτιθέμενος ὅτι ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου ἀκούσεται, εἶναι λοιπὸν ἐλεύθερος νὰ λέγῃ: *Δὲν εἶμαι ἐκεῖνος ποῦμαι, καὶ νὰ ἐκλαμβάνῃ τὸ δημόσιον, ὡς ἐκεῖνος τὸν Ὀθέλλο, «τόσον ἀπλὸν, μὲ τὴν καρδιὰ 'στὸ χέρι, ὥστ' ὅποιοι τίμιος περνᾷ, γιὰ τίμιον τὸν παίρνει».* Ὁ κ. Καμπούρογλος—ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐξηγοράσθη ὑπὸ τοῦ κ. Παχὺ—ἀλλ' ὅτι ἀπεπλανήθη πολὺ ὑπὸ τῆς νοσηρότητος τοῦ τελευταίου. Καὶ διὰ νὰ τὸν ἐξαγάγωμεν ἐκ τῆς πλάνης, ἐπειδὴ ὡς ἐκ τοῦ εἵδους τῆς ἐφημερίδος τῶν εἰδήσεων τὴν ὁποίαν συντάσσει, δὲν ἔχει πολὺν καιρὸν νὰ μελετᾷ τοιαῦτα ζητήματα, τοῦ καθυποβάλλομεν τὸ ἐξῆς παράδειγμα. Μεταξὺ αὐτοῦ, ὡς ἐκδότου τῆς Νέας Ἐφημερίδος καὶ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν, ὑπάρχουν αἱ αὐταὶ σχέσεις οἵαι μεταξὺ τοῦ γαιοκτήμονος καὶ καλλιεργητοῦ, ἢ ἀγροδότη καὶ ἀγρολήπτου—σχέσεις ἐπάνω κάτω συνοδιοκτησίας, λαμβάνοντος τοῦ μὲν κ. Καμπούρογλου ὡς δις Καρκαπάνου ἴμορον τὰ δύο τρίτα, τῶν δὲ ἐφημεριδοπωλῶν τὸ ἓν τρίτον. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ ἐφημεριδοπωλὴς παίρνει τὸ ἓν τρίτον, ὡς συνδιοκτήτης—διότι δὲν εἶναι μισθωτὸς, καὶ οὔτε δύναται νὰ τὸν ἀλλάξῃ, κατὰ τὰς ἀρχὰς αἵτινες ἀνεπτύχθησαν ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ τοῦ ἰδίου κατὰ τὸ ἐφημεριδοπωλικὸν ζήτημα—τί θὰ ἔλεγεν ἂν μίαν μεσημβρίαν—διότι μεσημβρίαν συνήθως πληρόνε-

ρά της καὶ χάνεται ἄπ' ἐμπρός σου, ἐνῶ σὺ χάσκων ἀκόμη θαυμάζεις τοὺς χρωματισμούς της.

Πηνελόπη.

Ἴδου ἑνδεκα μῆνες ἀπὸ τοῦ γάμου μας, μήπως δὲν ἦμαι ἡ αὐτὴ; Ἀ! ἐν ἡλλαξὲ κανεῖς ἐδῶ, βέβαια δὲν εἶμαι ἐγὼ αὐτός, ἀλλὰ σύ, ὅστις ἀπὸ τινων ἡμερῶν δὲν ἤξεύρω τί ἐπαθεῖς. Ἐὰν σήμερον κανεῖς σὲ ἐκλάβῃ ὡς βαρόμετρον, θὰ πιστεύσῃ ὅτι ὀργήγορα πάλιν θὰ ἔχωμεν δεῦτερον κατακλυσμὸν τοῦ Νῶε.

Κλεάνθης (ἰδίᾳ)

Προσποιεῖται ὅτι δὲν ἐννοεῖ τίποτε. Ἀλλοίμονον ὅταν ἔμβουν οἱ ποντικοὶ (δεικνύων τὴν κεφαλὴν του) ἐδῶ μέσα! Ὁ Ἀριστοτέλης τὸ εἶπεν· ὁ θεὸς ἔπλασε τὴν γυναικὰ κατὰ λάθος καὶ αὐτὸ μεταφραζόμενον εἰς τὴν γλῶσσάν μας θὰ εἴπῃ ὅτι ὁ διάβολος ἐστράβωσε τὸ καλαπόδι καὶ ἐβγήκεν ἡ Εὐα.

Πηνελόπη.

Μονολογεῖς, Κλεάνθης;

Κλεάνθης (Πάντοτε ἰδίᾳ)

Ὁ γάμος!.. Ἡ παρατεταμένη αὐτὴ αὐτοκτονία! Ὅλοι σὲ βλέπουν μὲ τὸ σχοινὶ εἰς τὸν λαιμόν, σὺ δὲ προσποιεῖσαι ὅτι εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτὴν τὴν κούνια, διότι ἤξεύρεις ὅτι κανεῖς δὲν θὰ κόψῃ τὸ σχοινὶ

παρὰ ἢ καμμία ἐπιδημία ἢ... ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν.

Πηνελόπη.

Ἐπὶ τέλους ἐτελείωσες τὸ μέρος σου, νὰ σὲ χειροκροτήσω;

Κλεάνθης

Ἐτελείωσα! (Καθ' ἑαυτόν.) Ἄν παρατείνω τὴν συζήτησιν, τὸ ἤξεύρω ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ρίψω τὰ ὅπλα ἢ θὰ ζητήσω τοῦλάχιστον εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀνακωχὴν· αὐταὶ αἱ γυναῖκες ἔχουσιν αἰωνίως τὰ ἐπιχειρήματα πρόχειρα. (Πλησιάζων αὐτήν) Ἐλα, εἰρήνη...

Πηνελόπη (ἐν ὀργῇ)

Δὲν ὀνομάζομαι Εἰρήνη, κύριε. Ὀνομάζομαι Πηνελόπη. Ἐλησμώνησες καὶ τὸνομά μου;

Κλεάνθης.

Τότε... Ἐλα, ἀγάπη. Δὲν ἐνόησες ὅτι ἡστειεύομαι; (Κατὰ μόνος) Ὁ λογαριασμός ἄς μένῃ ἀνοιχτός, ἕως αὐρίου. Ἐχω τὸν κατάσκοπον ἐγώ, ὅστις θὰ μοὶ τὰ εἴπῃ ὅλα. Ποῦ νὰ φαντασθῇ ὁ Ἐδισον ὅτι ὁ φωνογράφος του θὰ ἐχρησίμευεν ἡμέραν τινα εἰς τοιοῦτου εἶδους οἰκογενειακὰς ὑποθέσεις! Ἀλλ' ὁ Χαρίλαος μήπως τὸ ἐλησμόνησε; (Κτυπᾷ τὸν κώδωνα) Μαρία!

ται ὁ κ. Καμπούρογλος—τοῦ ἤρνοῦντο οἱ Ἐφημεριδοπῶ-
λαι τὸ ἔμφορον, λέγοντες ὅτι εἶναι ἰδιοκτητὴν καὶ ὄχι συ-
νιδιοκτητὴν ; Ὁ δὲ ἔλεγε καὶ πάλιν ὅτι εἶναι δικαστικὸν
τὸ ζήτημα ; Ἡ θὰ ἀπῆλθε παρὰ τοῦ κ. Κοσονάκου νὰ κα-
τάσχη τὴν πούλησιν ;

Μετὰ τὴν ἀπλοποίησιν αὐτὴν τοῦ ζητήματος πιστεύο-
μεν νὰ συνέλθῃ ὁ κ. Καμπούρογλος ἐκ τῆς πλάνης του,
ἐκτὸς ἐὰν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Παχὺ ἦσαν τόσοι
χειροπραστὰ, ὥστε ἡ εὐγλωττία των νὰ εἶναι ἔναυλος ἀ-
κόμη εἰς τὰς ἀκοὰς των.

Κοντεύει νὰ σχηματισθῇ παράδοσις διὰ τοὺς νυκτο-
κλέπτας, ὅπως ὑπάρχουν συναξάρια διὰ τοὺς ἀγίους,
καὶ τραγουδιὰ διὰ τοὺς ἀρματωλοὺς. Ἡ φήμη τοῦ νυ-
κτοκλέπτου τῶν οἰκῶν Δούκα καὶ Χλωροῦ κυκλοφορεῖ εἰς
τοὺς δρόμους, εἰς τὰ καντούνια, εἰς τὸ φλύαρον στόμα
τῆς κοιλίας καὶ τὰ μαχρὰ χεῖλη τῆς οἰκοδοσποί-
νης. Τὸ ἀστυνομικὸν Δελτίον τὴν περιγράφει μὲ κάλα-
μον Δωδέ· οἱ κλητῆρες γνωρίζουν καὶ διηγούνται τὰ
ἄθλα του. Εἶναι γνωστὴ ἡ ἡλικία του· ἐτῶν εἰκοσιδύο·
γνωστὸν τὸ χρῶμα τοῦ ἱματισμοῦ του· μαῦρα πάντοτε·
γνωστὴ ἡ ποσότης τοῦ μύστακος του· λεπτός· γνωστὸν
τὸ καπέλλο του· πολὺ κομψὸν καὶ ἀπὸ τοῦ Γάττ. Ἐχει
πάντοτε ἕνα βοηθόν, ὅστις τὸν παραφυλάγει ἔξω τῆς οἰ-
κίας, εἰς τὴν ἐκεῖνος εἰσέρχεται. Ἡ ἀταραξία του εἶναι
τόση, ὥστε μπορεῖς νὰ τὸν ἐκλάβῃς ὡς διπλωμάτην.
Διευθύνεται ἀμέσως εἰς τὴν κρεβατοκάμαραν· ἀνοίγει
κιβώτια· ρίπτει τὰ ἀχρηστὰ· τσεπώνει τὰ χρήσιμα. Πολ-
λάκις ἡ σύζυγος τὸν ἐκλαμβάνει διὰ σύζυγον· καὶ τοῦ
λέγει : μὰ τί σκαλίζεις τέτοια ὄρα ! Ἐκεῖνος στρέφει
ὀλίγον τὰ νῶτα καὶ ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον του. Ἐως
ὅτου ἡ σύζυγος ἀνυπομονοῦσα σηκώνεται ἐπάνω, τὸν
πιάνει ἀπὸ τὰ χεῖρα, τὸν ἀναγνωρίζει, ἐκεῖνος τῆς δίδει

μιά σκουντιὰ, πατεῖ ἐπὶ κλινοστρωμῶν καὶ κοιμωμέ-
νων σωμάτων, πηδᾷ ἀπὸ ὕψος παραθύρων τεσσάρων μέ-
τρων, πέρνει κατόπι του γάστραις, μεταπηδᾷ ἄλλους
φράκτας καὶ εὐρίσκειται σῶος εἰς τοὺς κόλπους τοῦ βοη-
θοῦ του. Οἱ πιστολισμοὶ δὲν τὸν φθάνουν. Ἄλλ' οὔτε οἱ
κλητῆρες, οὔτε οἱ νοικοκυραῖοι. Βεβαίως θὰ ἔχει σπου-
δάσει ἢ τὴν ταχυδακτυλουργικὴν ἢ τὴν γυμναστικὴν.
Ἄς ἴδωμεν ἕως πότε θὰ κοροϊδεύῃ τοὺς κλητῆρας καὶ
τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας.

Εὐχαριστοῦμεν πάντας τοὺς ἐκ Πατρῶν καὶ Καλαμῶν
σπεύσαντας νὰ ἐπιστείλωσιν ἡμῖν λεπτομερείας τῆς δι-
πλῆς κατατομῆσεως. Λυπούμεθα ὅτι τοῦ τελευταίου ἐκ
Πατρῶν ἐπιστείλαντος κομψογράφου Γῶγου ἡ ἐπιστολὴ
ἔφθασε τόσοι ἀργαί, ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ ἐπανελθω-
μεν ἐπὶ τὰ αὐτά. Οὐχ ἤττον περιεργά τινα ἀποσπάσματα
δημοσιεύομεν κατωτέρω. Καὶ ἅς ἀποζημιωθῇ ὁ εὐθυμος
Γῶγος, ἐπιστέλλων ἡμῖν ἄλλα βραχέα εὐθυμα. Ἰδοὺ αὐτά.

« Ἦρνας ἀμέσως ἡ ἀνάγνωσις τῆς καταδικαστικῆς
ἀποφαστικῆς, ἀλλ' ὁ κατὰδικος ἀπὸ εἰπεν ὅτι τὴν θεωρεῖ
περιττήν, ἤκουε τὸν πλησίον του δήμιον, ὅστις τοῦ ἐδίδε
κουράγιον διὰ τῶν λέξεων :

— « Ἀνθρώποι εἴμεθα, ὅλοι Ὁ' ἀποθάνωμεν, ποίος σῆ-
μερον, ποίος αὔριον, καρδιὰ μωρὲ καὶ θὰ σὲ κόψω
καλὰ ».

« Ὅταν τὸν ἐφύρnisαν οἱ δῆμιοι ἐν τῇ ἀποτροπαίᾳ
τάβλα, τῷ λέγει ὁ εἰς.

— Σάξτε καλὰ τὸν λαίμῳ σου διὰ νὰ μὴν ὑποφέρῃς.

— Καὶ ὁ δυστυχὴς, ὡς ἄκακον ἄρνιον, ὑπήκουσε, καὶ

ΣΚΗΝΗ Β'.

Οἱ ἄνω, ΜΑΡΙΑ εἶτα ΓΙΑΝΝΗΣ.

Κλεάνθης.

Μήπως ἦλθε κανεὶς ; Μήπως ἔφεραν τίποτε ;

Μαρία.

Καθὼς φαίνεται . . . ὄχι.

Κλεάνθης.

Τί θὰ εἶπῃ, καθὼς φαίνεται ; Καί σου τί ἔκαμνες ;

Μαρία.

Ἐγώ ; Ἐκεντοῦσα. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἤμαι σκοπός ;
Αὐτὸ μὰς ἔλειπε τώρα.

Κλεάνθης.

(Σιγᾷ τῇ Πηνελόπῃ) Ἀκούεις τὴν ὑπηρετρίαν σου ;
(Καθ' ἑαυτὸν) Εἶναι συνεγνωμέναι.—Γιάννη !

Γιάννης (εἰσερχόμενος)

Παρῶν !

Κλεάνθης (χαμηλοφώνως)

Μήπως ἦλθον ;

Γιάννης (ὁμοίως)

Ποῖοι ; Οἱ . . . παπαγάλλοι ; Ὁχι· Κύριε.

Κλεάνθης.

Ποῖοι παπαγάλλοι, ἀνόητε ;

Γιάννης

Δηλαδή ἡ μηχαναῖς.

Πηνελόπη.

Περιμένεις κανένα, Κλεάνθη ; (Ἰδίᾳ) Ὁ σύζυγός μου
ἔχει ἀνησυχίας.

Κλεάνθης.

Ναί· τὸν φωνο . . .—διὰ βολε, παρ' ὀλίγον . . .—ἕνα
παραγγελιοδόχον, ἀντιπρόσωπον ἑνὸς ἐμπορικοῦ οἴκου εἰς
τὸ Elbeuf.—Μαρία ! Ἀπόψε δειπνοῦμεν εἰς τὰς ἑξ.

Μαρία.

Ἄν ἐτοιμασθῇ τὸ φαγητόν. Καὶ ἐγὼ ποῦ εἶχα νὰ τε-
λειώσω τὸ κέντημά μου ! . . . Πάντοτε ἐμπόδια. Ἐ !
ἀπὸ τὸ ἤρχισα Τρίτη . . . !

Κλεάνθης

Ἦξεύρεις ὅτι εἶσαι ἀνυπόφορος ; (Ἡ Μαρία ἐξέρχεται)
Καὶ αὐτὴ ἀπεργίαν ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον] σήμερον. Εἶναι
ἐπιδημία καὶ ἡ ἀπεργία.

Γιάννης.

Ἐγώ, χρειάζομαι ἀκόμη ;

Κλεάνθης.

Μήπως ἔχῃς καὶ σὺ νὰ τελειώσῃς τὸ κέντημά σου ;

τὸν ἔσαξε συμφώνως τῇ θελήσει τοῦ δημίου . . . καὶ αὐτοστιγμὴν κινεῖ τὸ ἐλατήριον ὁ δῆμιος, πίπτει ὁ πέλεκυς, ἀποκόπτει ὡς πρᾶσον τὴν κεφαλὴν του, πηδᾷ αὐτὴ εἰς τὸ σακούλιον αἰμόφυρτος, τὸ σῶμά του κινεῖται σπασμωδικῶς, καὶ οἱ δῆμιοι ὑφ' οὗτοι τὰς χεῖράς των λέγοντες «ἐτελείωσεν ἡ δουλειά» :

Πλὴν συγχρόνως μὲ τὴν ὑψωσιν τῶν χειρῶν των φωνή τις ἠκούσθη ἐκ τοῦ πλήθους, οὕτω ῥ. . . . νοι, εἰς δὲ τῶν δημίων ἀπήντησεν εἰς τὴν φωνὴν αὐτὴν διὰ φράσεως, ἥτις δὲν πρέπει νὰ γράφηται.

«Ὅταν ἐπεραιώθῃ τὸ λαιμοκόπημα, ὅλος ὁ κόσμος ὤρμησεν ἐπὶ τοῦ ἱκρίωματος νὰ περιεργασθῇ τὴν λαιμητομόν, τὸ σῶμα, τὴν κεφαλὴν, τὸ αἷμα, τὸ χῶμα, τὰ πάντα. Ἡπειλοῦντο δυστυχήματα.

Βλέπων κλητὴρ τις ὅτι ἐκρημνίζετο τὸ ἱκρίωμα, ἔσχε τὴν εὐφυΐαν—ἀν ἦναι εὐφυΐα—νὰ ἀρπάξῃ ἐκ τῆς σακούλας τὴν κεφαλὴν, καὶ νὰ τὴν ὑψώσῃ κρατῶν αὐτὴν ἐκ τῆς κόμης, ὥστε νὰ τὴν ἴδωσιν ὅλοι· τὴν ἐκράτησε δὲ εἰς τὰς χεῖράς του ἀρκετὰ λε. καθόσον τὸ πλῆθος ἤθελε νὰ τὴν ἴδῃ καλὰ δ. . . . καὶ φύγῃ κατόπιν.»

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑ.

[Περιήλθον εἰς χεῖράς μας αὐτόγραφος ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Πάτραις τῇ 14ῃ Αὐγούστου κρατομηθέντος **Ν. Πετιμεζᾶ** ἢ **Πετράλδου**, γραφεῖσα ἐκ τῶν φυλακῶν Ῥίου καὶ ἀποκηρύττουσα τὴν ἐν τῷ Ἀριστοφάνει δημο-

σιευομένην Αὐτοβιογραφίαν του. Ἡ ἐπιστολὴ εἶναι καὶ αὐτὴ παραδόξου ὕφους, μαρτυροῦσα τὴν ἰδιοφυΐαν τοῦ ἐγκληματίου].

Ῥίου εἰρκιας 23 Ἰουνίου 82.

Κύριε Συντάκτα,

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσητε εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος Σας τὰ ἐπόμενα.

Εὐκολον εἶναι νὰ συκοφαντῇ τις, ἀλλ' ὁ μὴ βουλόμενος νὰ φανῇ ὅτι ψεύδεται ὀφείλει νὰ βασίζῃ τὴν κατηγορίαν του ἐπὶ θετικῶν πραγμάτων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ σατανικῶν ἐφευρέσεων.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 64 φύλλῳ τῆς σατυρικῆς ἐφημερίδος ὁ «Ἀριστοφάνης» τῆς 17 τρ. μηνὸς ἐδημοσίευσεν εἰς τις Κορς ἄγνωστός μου ἐκ μέρους μου δῆθεν, ἐπιστολὴν ἐν ᾗ ἀφηγεῖται τὴν ὑπὸ τοῦ καταχθονίου πνεύματος αὐτοῦ ἐξυφανθεῖσαν βιογραφίαν μου.

Ἐγὼ ἔχω ὑπὲρ ἐμοῦ τὴν λογικὴν καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ κοινοῦ ὡς μάρτυρας κατὰ τῆς σκευωρίας αὐτῆς, ἥτις ἐξετάζει καὶ ἐλέγχει τὰς πράξεις, καὶ τοὺς στοχασμοὺς παντὸς ψευδομένου ἀσυστόλως. Πάντες ἐνώπιον τοῦ Κτίστου, ἐσμέν ἀμαρτωλοί.

Ὅθεν τὰ κατ' ἐμοῦ γραφέντα, οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκει καὶ ἐφεῦρεν, ὁ γράψας, εἰμὴ μόνον τοῦ νὰ κορεσθῇ ἐκ τῆς χύσεως ἐκ τοῦ αἵματός μου. Ἀλλὰ ἡ ἐπιθυμία αὕτη δὲν ἐκπληροῖ τὸ ἀνθρώπινον Χριστιανικὸν καθήκον. Περαινῶν τὰ γραφόμενά μου, ὑποβάλλω καὶ δημοσιεύω, τὸ προῖόν τῆς ἐμῆς σκέψεως, πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι οὐδέποτε διανοήθην νὰ κατηχήσω μηδένα τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ νὰ διασωσω τὴν ζωὴν μου, πρὸς βλάβην ἐτέρου.

Νικόλαος Πετιμεζᾶς.

Γιάννης.

Ὅχι· ἀλλὰ (σιγᾷ πρὸς τὸν Κλεάνθην) νὰ περιμένω τοὺς παπαγάλλους.

Κλεάνθης.

Καλά. (Ὁ Γιάννης ἐξέρχεται). Μὴ λησμονῆς, Πηνελόπη, ὅτι ἀπόψε εἴμεθα διὰ τὸ θέατρον...

Πηνελόπη

ὦ! ναί· καὶ εὐτυχῶς εἶναι κωμωδία, ὥστε δὲν φοβούμαι ν' ἀποστηθίσῃς πάλιν κανένα μονόλογον. (Κατ' ἰδίαν) Θέατρον! Καὶ ἡ ἐπιστολή μου; Δὲν ἤθελα νὰ ἦτο ἐδῶ ὁ σύζυγός μου. Δὲν πιστεύω νὰ ἔχῃ τὴν ἀνάδειαν νὰ ζητήσῃ νὰ ἴδῃ τί γράφω· ἀλλ' ὅπως δήποτε...

Κλεάνθης.

Δὲν θὰ ἐξέλθῃς, Πηνελόπη;

Πηνελόπη.

Βέβαια· ἀλλὰ ἀργότερα. (ἰδίᾳ) Θὰ τον ἀφήσω νὰ ἐξέλθῃ πρῶτος. Τὸ ἐσπέρως θὰ ἐπιστρέψωμεν ἀργὰ, ποῦ καίρομαι πλέον...—Σὺ, δὲν θὰ ἐξέλθῃς;

Κλεάνθης.

Μετὰ δέκα λεπτά. Διότι περιμένω....

Γιάννης (ἐπιστρέφων καὶ ποιῶν τὸ στρατιωτικὸν σχῆμα).

Εὐπειθῶς ἀναφέρω ὅτι ὁ κύριος μὲ τοὺς παπαγάλλους ἦλθε.

Κλεάνθης (ἐν ταραχῇ).

Οἱ φωνογράφοι! Καὶ ἡ σύζυγός μου ἐδῶ! Ἔ! τώρα... (πρὸς τὸν Γιάννην) Ἄς εἰσελθῇ!—Δὲν θὰ ὑπάγῃς νὰ ἐνδυθῇς, Πηνελόπη;

Πηνελόπη

Ὅχι· ἀκόμη. Τί; μήπως δὲν θέλεις νὰ τὸν ἴδω; Μήπως ἔχῃ ἄλλου εἶδους παραγγελίας; Διὰ τὴν Εἰρήνην ἴσως....

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Οἱ ἄνω **ΓΙΑΝΝΗΣ**. (μετὰ κιβωτίων ἀνὰ χεῖρας) **ΧΑΡΙΛ.**

Γιάννης (ἀποθέτων τὰ κιβώτια ἰδίᾳ).

Οἱ δύο παπαγάλλοι! Μὲ ἐβασάνιζεν ὁ κύριος αὐτὸς δύο ἡμέρας, ἕως ὅτου νὰ μάθω τὴν γλῶσσάν των. (Ἐξέρχεται.)

Κλεάνθης (πρὸς τὸν **Χαρίλαον**).

Καθήσατε παρακαλῶ.

Χαρίλαος.

Σας ἔφερα τοὺς δύο...

Κλεάνθης (διακόπτων αὐτόν).

Σιωπὴ δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ἐννοεῖς νὰ καταστρέψῃς τὰ πολεμικά μου σχέδια;